

Predica de la Krefeld

Sâmbătă, 4 iunie 2016, ora 19³⁰

Fr. Frank

Cuvântul de introducere din **Col. 1:24-29**: *„Mă bucur acum în suferințele mele pentru voi; și în trupul meu împlinesc ce lipsește suferințelor lui Hristos, pentru trupul Lui, care este Biserica. Slujitorul ei am fost făcut eu, după isprăvnicia pe care mi-a dat-o Dumnezeu pentru voi, ca să întregesc Cuvântul lui Dumnezeu. Vreau să zic: taina ținută ascunsă din veșnicii și în toate veacurile, dar descoperită acum sfinților Lui, căroră Dumnezeu a voit să le facă cunoscut care este bogăția slavei tainei acesteia între Neamuri, și anume: Hristos în voi, nădejdea slavei. Pe El Îl propovăduim noi, și sfătuim pe orice om, și învățăm pe orice om în toată înțelepciunea, ca să înfățișăm pe orice om desăvârșit în Hristos Isus. Iată la ce lucrez eu și mă lupt după lucrarea puterii Lui care lucrează cu tărie în mine”.*

Suntem mulțumitori că ne putem aduna ca să ascultăm Cuvântul Domnului. Voi știți că avem o broșură nouă pe care am publicat-o cu titlul „Biblia este cartea cea mai citită”. Fratele Niagy m-a mai sunat o dată și mi-a spus: „Frate Frank, eu mi-am descărcat broșura din internet, am citit-o și sunt copleșit”. Sunt aproximativ 290 de versete biblice în 39 de pagini în care totul este fundamentat biblic. Despre aceasta este vorba în timpul acesta.

Ieri am citit că ateștii din Danemarca au format o mișcare și adepții ei anunță: „Cine dorește să iasă din biserică acela va fi răsplătit și economisește 18.000 de euro”. Dați-vă seama, în această țară protestantă, pe mijloacele de transport în comun, în stații și peste tot ateștii au postat reclame mari în care spun: „Cine iese din biserică acela va fi răsplătit și economisește 18.000 de euro anual”. Dacă vedem astfel de lucruri și dacă privim la Israel atunci știm că timpul este foarte aproape și revenirea Domnului este înaintea noastră. Noi binecuvântăm Israelul în Numele Domnului. Problema a fost „soluția cu două state”. Acum Lieberman a venit în Knesset și la fel și

Netaniahu este pregătit, pe baza presiunilor din Statele Unite și Europa, să-și dea acordul pentru „soluția cu două state” și astfel tratatului de pace nu-i mai stă nimic în cale.

Dacă citim în Cuvântul lui Dumnezeu vedem ce este în legătură cu aceasta: „*Când vor zice: «Pace și liniște!», atunci o prăpădenie neașteptată va veni peste ei, ca durerile nașterii peste femeia însărcinată...*” (1 Tes. 5:3). Apoi un mare titlu dintr-o publicație este: „Iranul are nevoie doar de 8 minute ca să distrugă Israelul”. Ai putea citit titlu după titlu. Cu adevărat simțim că nimic de pe fața pământului nu mai este așa cum a fost odată.

Permiteți-mi, pe scurt, să citesc aceste versete înainte de a ne întoarce la tema privitoare la Israel. Citim din 1 Tes. 5. Fratele nostru a citit din Col. 1. Este vorba despre descoperirea desăvârșită a Cuvântului și voii lui Dumnezeu și înțelegerea deplină a lucrurilor care se întâmplă la ora actuală ca să le putem încadra biblic. De ce am amintit noi atâtea versete biblice în noua broșură? Pentru ca totul să fie pus în lumină, biblic, pentru ca toți să știe că așa este scris, așa se va întâmpla și așa se și întâmplă.

Citim din 1 Tes. 5 de la vers. 1: „*Cât despre vremi și soroace, n-aveți trebuință să vi se scrie, fraților. Pentru că voi înșivă știți foarte bine că ziua Domnului va veni ca un hoț noaptea. Când vor zice: «Pace și liniște!», atunci o prăpădenie neașteptată va veni peste ei, ca durerile nașterii peste femeia însărcinată; și nu va fi chip de scăpare*”. Acum vine un cuvânt care îți este adresat ție și mie, credincioșilor: „*Dar voi, fraților, nu sunteți în întuneric* („nu trăiți în întuneric” – lb. germ.), *pentru ca ziua aceea să vă surprindă ca un hoț. Voi toți sunteți fii ai luminii și fii ai zilei. Noi nu suntem ai nopții, nici ai întunericului*” (vers. 4-5). N-avem nimic de-a face cu noaptea și întunericul. Am putea continua să citim mai departe. Accentul este pus îndeosebi pe: „*Dar voi, fraților, nu trăiți în întuneric pentru ca ziua aceea să vă surprindă ca un hoț*”.

Cu aceasta am putea merge direct la făgăduința că Domnul îl va trimite pe prorocul Ilie înainte de a veni ziua Domnului, ziua aceea mare și înfricoșătoare. Observați voi legătura între Vechiul și Noul Testament? În Vechiul Testament este dată făgăduința iar împlinirea ei

are loc în Noul Testament și legătura care ne este dăruită în Cuvântul lui Dumnezeu. Este vorba de ziua Domnului și iată, înainte să vină această zi Dumnezeu a vrut să trimită un proroc pentru ca să ne lumineze Scripturile aferente acestei epoci profetice în care trăim și să ne dea înțelegerea planului de mântuire al Dumnezeului nostru. Cu adevărat suntem foarte mulțumitori că Dumnezeu a călăuzit-o în felul acesta și noi putem crede Cuvântul care ne este descoperit prin har.

Eu mi-am făcut câteva notițe privitor la Israel și doresc să le amintesc doar pe scurt, ca să arătăm că Dumnezeu i-a chemat pe ai Săi din toate popoarele, limbile și națiunile. Pe de o parte, El a chemat pe Israel, poporul Său, înapoi în țara făgăduită lor. La fel, Dumnezeu cheamă Mireasa Mielului afară din toate popoarele și din toate limbile. Ambele merg în paralel. Dumnezeu permite ca lucrarea cu națiunile și cu Israelul să se întâmple înaintea ochilor noștri, astfel că noi putem vedea ce s-a întâmplat în ultimii 100 de ani și în ultimii 50 de ani. Am aici câteva notițe. În 29 august 1897 a avut loc primul Congres Sionist din Basel. Noi toți știm ce s-a întâmplat acolo. Până atunci toți iudeii erau împrăștiați printre neamurile unde au fost prizoniți, prizoniți și iar prizoniți. Aceia care au supraviețuit au fost împrăștiați. Apoi declarația că Israelul și poporul Israel au nevoie să primească înapoi patria străveche; și avea s-o primească. În 2 noiembrie 1917 a avut loc declarația Balfour; la sfârșitul Primului Război Mondial, ministrul de externe englez a declarat că Israelul are nevoie de o patrie. Aceasta este țara pe care Dumnezeu le-a făgăduit-o părinților lor și le-a dat-o. Astfel, în 14 mai 1948, după două mii de ani s-a fondat statul Israel și Ben Gurion a proclamat statul Israel. Toți din acel timp au trăit-o. Mi-am notat și numărul locuitorilor Israelului din anul 1948: în acel timp trăiau în Israel 806.000 de evrei. Iar acum avem 6.377.000, care au fost chemați înapoi în țara făgăduită părinților lor din toate popoarele, din toate limbile și națiunile. Mi-am notat chiar și versetele biblice din Vechiul Testament pe care Dumnezeu a trebuit să li le spună. Din cauza idolatriei și neascultării El i-a împrăștiat printre neamuri pentru că ei nu slujeau lui Dumnezeu, ci idolilor neamurilor. Dumnezeu n-a putut suporta aceasta și i-a împrăștiat între neamurile păgâne și le-a zis: „Mergeți și slujiți idolilor”. Dar cu toate acestea Dumnezeu a dat făgăduințe – fie în Is. 12:11, fie în Ier. 31, fie în Ezech. 37 – că la

sfârșitul zilelor El va chema afară pe poporul Său din toate popoarele, limbile și națiunile și-i va aduna în țara părinților lor. În legătură cu această făgăduință El a legat ceva minunat: „*După acel timp voi încheia un legământ cu voi. Voi scrie cuvintele Mele în inima voastră. Vă voi da o inimă nouă și voi pune în voi un duh nou*”.

Scumpi frați și surori, acesta este un lucru important de știut: și noi care suntem dintre neamuri nu-I putem sluji Domnului cu o inimă lumească veche; nu, nu, nu! Ci noi avem nevoie de o inimă nouă, avem nevoie de un duh nou, de o înțelegere a harului lui Dumnezeu. Astfel am citit împreună: În ziua mântuirii Domnul ne-a ajutat și ne-a dăruit har. În această seară, acum, la începutul adunării să fie spus: scumpi frați și surori, noi am venit în acest loc cu diferite necazuri. Vă rog frumos puneți totul la picioarele Domnului, pune la picioarele Domnului povara pe care ai dus-o atâta vreme. Câte necazuri sunt în mijlocul poporului, în familii, în căsnicii, cu copiii, cu tinerii, peste tot sunt necazuri! Vă rog frumos ca astăzi să ne încredem în Domnul. Cu adevărat să știm că nu a fost nicio singură adunare în care Domnul să fi fost prezent fără ca să se fi întâmplat ceva. Pretutindeni oamenii care s-au dus la El nu s-au întors cu mâna goală, ci El i-a dezlegat pe cei robiți, i-a mântuit pe cei pierduți și pe cei bolnavi i-a vindecat. Și astăzi El este Același. El are un Trup pe acest pământ care este Biserica prin care El vorbește, lucrează și binecuvântează în continuare. Noi avem o confirmare pentru aceasta în Marcu 16 unde este scris că Domnul a fost cu ei și a confirmat Cuvântul pe care ei l-au propovăduit prin semnele și minunile însoțitoare.

Este foarte important de știut. Noi nu umblăm după semne și minuni, dar noi predicăm Cuvântul și semnele îl însoțesc. Semnele trebuie să însoțească Cuvântul așa cum a fost și cu Domnul nostru. Și în slujba fratelui Branham s-au întâmplat astfel de lucruri de repetate ori. Isus Hristos este același ieri, azi și în veci. El dorește să Se descopere în mijlocul nostru. Și toți aceia care încă n-au avut o trăire mântuitoare fie ca azi să se întâmple, astfel ca Duhul lui Dumnezeu să fie atât de lucrător încât sub propovăduirea Cuvântului Duhul lui Dumnezeu să călăuzească la pocăință, la cunoștința păcatului și inimile noastre să fie deschise.

Am spus nu demult unui frate care m-a sunat și mi-a spus: „Frate Frank, este păcat că avem două urechi. Fiindcă de cele mai multe ori pe o ureche ne intră și pe cealaltă ne iese”. Nu, nu, nu! Eu am spus că aceasta este invers: „Este bine că avem două urechi. În urma auzirii vestirii Cuvântului el ne intră pe ambele urechi și cade în inimă. Nu intră pe o ureche și ne iese pe cealaltă. Ci intră prin ambele urechi și apoi cade în inimă și credem din toată inima ceea ce ne-a făgăduit Dumnezeu în Cuvântul Său și ne-a dăruit prin har”.

Privitor la Israel, Domnul nostru a spus în Matei 24 clar și deslușit ce trebuie noi să facem atunci când vedem toate aceste lucruri întâmplându-se înaintea ochilor noștri. În Marcu și în Luca este scris ceea ce a spus Domnul că se va întâmpla și la ce să fim noi atenți, ca s-o vedem și după aceea să recunoaștem ce avem de făcut.

Citim din Matei 24 unde avem scris despre împrăștiere. Aceasta cu adevărat te doare. În Mat. 24:24 este scris: „*Căci se vor scula Hristoși mincinoși și proroci mincinoși; vor face semne mari și minuni, până acolo încât să înșele, dacă ar fi cu puțință, chiar și pe cei aleși*”. Așadar nu doar în general, ca să facă o impresie mare, ci „*dacă ar fi cu puțință, chiar și pe cei aleși să-i înșele*”. Și eu spun lui Dumnezeu: „Îți mulțumesc frumos că nu este posibil ca aleșii să fie amăgiți”. Domnul a spus „dacă ar fi cu puțință”. Dar nu este cu puțință. Aleșii cred Cuvântul lui Dumnezeu și ei sunt păstrați, rămân ocrotiți sub Sânge și în Cuvântul lui Dumnezeu.

Apoi vers. 25: „*Iată că v-am spus mai dinainte. Deci dacă vă vor zice: «Iată-L în pustie», să nu vă duceți acolo! «Iată-L în odăițe ascunse», să nu credeți. Căci, cum iese fulgerul de la răsărit și se vede până la apus, așa va fi și venirea Fiului omului*”.

Nu vreau să intru în toate amănuntele, dar aici, în mod deosebit în Mat. 24 nouă ne este spus ce se va întâmpla după necazul cel mare, când se va arăta pe cer semnul Fiului omului. Nu în anul 1963 și nici acum în 2016 sau 2017, ci după necazul cel mare. Scumpi frați și surori, de aceea este important de știut: când a avut loc arătarea în norul supranatural fratele Branham a ținut fotografia în fața lui și Îngerul Domnului i-a spus: „întoarce-o în sus”. El a întors fotografia și Îngerul i-a spus: „Aici El este arătat ca judecător cu părul alb”.

Judecata a început în casa lui Dumnezeu. Din acel timp Dumnezeu a început să corecteze, să corecteze totul, să reaşeze, să aducă totul înapoi în starea de la început.

Scuzaţi-mă că o amintesc. Dar dacă într-un cimitir, pe piatra funerară este pusă o fotografie mare cu norul supranatural, iar în stânga şi-n dreapta ei sunt numele celor adormiţi pe care i-am cunoscut şi apoi titlul cu textul: „*Iată că El vine pe nori. Şi orice ochi Îl va vedea, şi cei ce L-au străpuns*”, atunci aceasta merge prea departe. Trebuie să ai teamă de Dumnezeu, să citeşti sfânta Scriptură cu exactitate ca să ştii exact ce este şi unde aparţine. Fratele Branham a primit călăuzirea să se întoarcă la Jeffersonville pentru că sosise vremea deschiderii celor şapte peceti. Eu am fost împreună cu el câteva zile înainte să se întâmple aceasta, în decembrie. Am spus-o de repetate ori. Cu atât mai mult simt durerea atâtor neînțelegeri cauzate de oameni care n-au nicio chemare, care n-au nicio idee de Dumnezeu şi de planul Său de mântuire; oamenii aceştia au făcut de fiecare dată o aşa mare încurcătură şi de fiecare dată cu referire la proroc. Dumnezeu ne-a dăruit har să ne întoarcem înapoi la Cuvânt ca să ştim exact despre ce este vorba în această legătură, iar noi suntem foarte, foarte mulţumitori.

O putem citi în vers. 29: „*Îndată după acele zile de necaz «soarele se va întuneca, luna nu-şi va mai da lumina ei...»*”. S-a întunecat soarele în 1963? S-a întâmplat acest lucru? Nu! Acest lucru se va întâmpla după necazul cel mare fiindcă aşa este scris şi este a şasea pecete. Suntem cu adevărat mulţumitori că putem lua Cuvântul profetic, Evangheliile, ceea ce a spus Domnul nostru, ce a spus Pavel, ceea ce este scris în Apocalipsa, aducem totul la un numitor comun prin harul lui Dumnezeu şi putem vedea unde aparţine.

Dar, scumpi fraţi şi surori, lucrul important este în Mat. 24:32: „*De la smochin învăţaţi pilda lui: când îi frăgezeşte şi înfrunzeşte mlădiţa, ştiţi că vara este aproape. Tot aşa, şi voi...*”. Tu şi eu, noi toţi de pe întregul pământ care astăzi auzim Cuvântul lui Dumnezeu. „*Tot aşa, şi voi, când veţi vedea toate aceste lucruri, să ştiţi că Fiul omului este aproape, este chiar la uşi*” (vers. 33).

Domnul Dumnezeu ne vorbeşte prin Cuvântul Său. Aşa cum am citit înainte: „Tot aşa şi voi, voi scumpi fraţi, voi nu trăiţi în întuneric

pentru ca ziua aceea să vă surprindă ca un hoț. Tot așa și voi să fiți atenți când se întâmplă toate aceste lucruri să știți că El este chiar la ușă”. Același lucru îl găsim scris în Luca 21. Aici Domnul a vorbit și despre împrăștierea Israelului. Cu adevărat te doare dacă te gândești că poporul Israel a trebuit să meargă o astfel de cale.

În Luca 21:24 este scris: „*Vor cădea sub ascuțișul sabiei, vor fi luați robi printre toate neamurile; și Ierusalimul va fi călcat în picioare de Neamuri, până se vor împlini vremurile Neamurilor*”.

Da, da, noi am trăit-o și în anul 1967 eu eram în Ierusalim. În anul 1964 am fost de prima acolo când încă orașul era divizat. Gardul de sârmă ghimpată era foarte, foarte înalt și împărțea orașul. La poarta măslinilor mi s-au pus două vize pe cele două pașapoarte. Fiindcă pe partea islamică n-am putut intra a trebuit să am două pașapoarte. Am văzut ce s-a întâmplat de atunci încoace și vedem că restul se împlinește acum așa cum a fost prezis dinainte.

Dar acum citim și ne referim îndeosebi la Luc. 21:29-30: „*Și le-a spus o pildă: «Vedeți smochinul și toți copacii. Când înfrunzesc, și-i vedeți, voi singuri cunoașteți că de acum vara este aproape*”. Acum un cuvânt adresat nouă: „*Tot așa, când veți vedea întâmplându-se aceste lucruri, să știți că Împărăția lui Dumnezeu este aproape*” (vers. 31). Apoi accentul este pus în vers. 33: „*Cerul și pământul vor trece, dar cuvintele Mele nu vor trece*”. Apoi din nou un cuvânt adresat ție și mie, nouă celor ce vedem toate aceste lucruri: „*Luați seama la voi înșivă, ca nu cumva să vi se îngreueze inimile cu îmbuibare de mâncare și băutură și cu îngrijorările vieții acesteia, și astfel ziua aceea să vină fără veste asupra voastră*” (v. 34). Și din nou atenționarea: „*Căci ziua aceea va veni ca un laț peste toți cei ce locuiesc pe toată fața pământului*” (v. 35).

Apoi din nou avertizarea dată ucenicilor, îndemnul dat ție și mie, nouă celor ce credem: „*Vegheați, dar, în tot timpul și rugați-vă, ca să aveți putere să scăpați de toate lucrurile acestea care se vor întâmpla și să stați în picioare înaintea Fiului omului*” (vers. 36). Este cu adevărat puternic că Domnul a dat această avertizare alor Săi.

Dacă vedeți toate aceste lucruri întâmplându-se atunci ridicați-vă capetele. Nu vă lăsați împovărați de îngrijorările vieții, nu vă

plângeți de lipsă de mâncare și băutură, astfel ca ziua aceea să vină fără veste asupra voastră. Ci cu adevărat să trăim înaintea Feței lui Dumnezeu, să ne dedicăm viața pe deplin astfel ca atunci când El vine să putem sta în picioare înaintea Lui.

Lucrul principal este în vers. 29 unde este vorba despre smochin. Deja în Osea 9:10 este scris: „*Am găsit pe Israel ca pe niște struguri în pustie*”. O amintim din toată inima, ne bucurăm împreună cu Israelul, purtăm o durere în noi că încă lucrurile nu sunt atât de prezente cum ar trebui să fie, dar într-o bună zi ele vor fi. Dar se va întâmpla doar atunci când Domnul Își va proclama Împărăția Lui. Înainte sunt făcute compromisuri peste compromisuri, dar poporul este acolo. Poporul este acolo și apoi când vor apărea cei doi proroci atunci acolo vor fi prezenți toți care trebuie să fie și vor fi acolo pentru ca ei să primească mesajul care le va fi adresat lor și să-l creadă. Exact așa se întâmplă astăzi.

Dragi frați și surori, nu vrem să intrăm cu mare plăcere în lucrurile care se petrec acum. Dar dacă citești că un episcop catolic este decorat cu un ordin lutheran, dacă citești ce se petrece pe tărâm religios, unificări peste unificări. Apoi un mare titlu: „O religie mondială în care toți au loc”. Eu sper că aceasta nu va fi auzit undeva. Voi toți știți că în zilele lui Daniel, lui i-a fost descoperit că pe pământ vor fi patru împărății: împărăția babiloniană, împărăția medo-persană, împărăția greacă și apoi împărăția romană mondială care a început în anul 60 î.Hr. și până în anul 31 d.Hr. întregul Ierusalim a ajuns sub stăpânire romană. Scumpi frați și surori, și aceasta trebuie s-o spunem odată: Roma este capitala mondială. Poate aceasta o spun pentru prima dată în mod public. Are biserica lutherană sau biserica anglicană un bărbat ca președinte de stat? Există doar un singur om pe fața pământului care este în același timp șef de stat și conducător de biserică. Face cineva o vizită de stat la biserica lutherană din Germania sau la cea anglicană din Anglia? Toți șefii de state de pe întregul pământ fac vizite la Roma. Toți se duc și vizitează Roma și întreaga lume este unificată.

Dar așa cum lumea este unificată sub Roma tot așa Biserica lui Isus Hristos este unită sub Cuvântul care a ieșit din Ierusalim. Și numai aceia ale căror nume sunt scrise în Cartea Vieții Mielului care a fost

junghiat nu vor păși pe calea largă, ci vor merge pe calea strâmtă care duce la viață. Fiți odată sinceri. Noi nu ne potrivim nicăieri, în niciun partid politic sau religios. Adevărații credincioși nu se potrivesc nicăieri, n-au loc nicăieri pe acest pământ. Domnul nostru a spus: „*Voi nu sunteți din această lume după cum Eu nu sunt din această lume*”. Patria noastră este acolo în înălțimi, acolo unde nu știi nimic de tristețe și durere, spune o cântare germană. Dumnezeu ne-a dăruit har ca în acest timp să credem din inimă așa cum spune Scriptura. Și așa cum toți am citit în Cuvântul de introducere, Dumnezeu ne-a descoperit taina voii Sale. Mai întâi El i-a folosit pe proroci ca prin ei să ne arate ceea ce se va întâmpla și apoi mai târziu i-a folosit pe apostoli ca să arate împlinirea. Ceea ce a fost făgăduit în Vechiul Testament și anunțat mai dinainte ca Evanghelie a lui Dumnezeu, a început să se îplinească în Noul Testament; noi putem avea parte de aceasta acum, să știm ce ne-a făgăduit Dumnezeu. Noi nu ne înălțăm, dar suntem mulțumitori că am primit har înaintea lui Dumnezeu.

Citim ceea ce a spus Pavel atunci în Col. 1:21 că Domnul nostru a încheiat un legământ nou cu noi. Vă rog frumos să ascultați ceea ce este scris în Col. 1:14, despre iubitul nostru Domn și Răscumpărător: „*în care avem răscumpărarea, prin sângele Lui, iertarea păcatelor*”. Cu aceasta se începe: răscumpărarea noastră, iertarea păcatelor. Și de fiecare dată avem dreptul s-o repetăm: numai cine a primit viața veșnică poate trăi veșnic. De aceea de fiecare dată trebuie să reamintim trăirea pocăinței, a iertării păcatelor, a înnoirii, a nașterii din nou; ca oameni credincioși, trebuie ca prin harul lui Dumnezeu să avem trăirile noastre mântuitoare.

Vă rog spuneți-mi: este de vină propovăduirea că Dumnezeu n-a putut intra în dreptul Său cu noi, că încă n-am trăit străpungerea? Convingerea mea este că acest Cuvânt a trebuit să ajungă până la marginile pământului, pentru că ultima lucrare a lui Dumnezeu care apoi se va revărsa în răpire nu va avea nicio întrerupere în parcursul ei. Fratele Branham a accentuat aceasta foarte clar și deslușit: ploaia de învățătură este ploaia timpurie. Pentru aceasta el a folosit cuvântul ebraic „moureh” care înseamnă „ploaia timpurie”. Ploaia timpurie – moureh este dată. Mai întâi Dumnezeu a trebuit să ne dea învățătura. „*Toți vor fi învățați de Dumnezeu*”. Nu în școala biblică de acolo și

nici în seminarul de dincolo, ci sub propovăduirea Cuvântului lui Dumnezeu, toți din toate popoarele, limbile și națiunile vor fi învățați de Dumnezeu.

Apoi noi recunoaștem că Dumnezeu S-a îngrijit ca întreaga lume să audă Cuvântul. A mai existat vreodată o perioadă de timp când Cuvântul să fi fost purtat pe întregul pământ? Dacă citești și auzi de bărbați renumiți afli că ei au fost poate în două, trei țări. Dar astăzi avem posibilitatea ca această Evanghelie să fie propovăduită tuturor popoarelor și limbilor pentru că Domnul așa a spus-o în Mat. 24:14: înainte ca să vină sfârșitul această minunată Evanghelie deplină va fi propovăduită ca mărturie tuturor neamurilor. Apoi va veni sfârșitul. Dumnezeu S-a îngrijit ca să avem această Evanghelie deplină, și El S-a îngrijit ca noi s-o purtăm pe întregul pământ și prin har să fie propovăduită tuturor națiunilor. Se împlinește ceea ce a spus fratele Branham de optsprezece ori: Nu că el va fi premergătorul, ci mesajul care i-a fost dăruit și încredințat lui va premerge cea de-a doua venire a lui Hristos. În felul acesta noi suntem cu adevărat mulțumitori că Dumnezeu ne-a dăruit legătura și că noi n-am scăpat această legătură. În acest sfârșit de săptămână cineva în drumul lui a scăpat legătura unui tren. Atunci vezi că nu poți ajunge la timp în locul dorit.

Scumpi frați și surori, cu adevărat este necesar să găsești legătura și să știi ce face Dumnezeu în prezent. Și așa cum am încercat să spun înainte, nu să cinstești sau să-l idolatrizezi pe proroc sau să pui lucrurile altfel de cât au fost sau cum sunt. Ci numai atotputernicului Dumnezeu să-I dai toată cinstea. Mi-am și scris-o: eu nu-i voi mulțumi lui Moise, nu-i voi mulțumi lui Ilie, nu le voi mulțumi lui Petru sau Pavel și nu-i voi mulțumi nici fratelui Branham. Eu Îi mulțumesc lui Dumnezeu, care mi-a dăruit har să recunosc ceasul și timpul și să primesc pe mesagerii lui Dumnezeu. Așa a spus-o Domnul nostru: *„Cine vă primește pe voi pe Mine Mă primește; și cine ascultă Cuvântul propovăduit prin voi pe Mine Mă primește”*. Dar mulțumirea I se cuvinte numai Domnului. Noi suntem doar niște vase, sfânt Stăpân. Nu să cinstim pe un om! N-am voie să intru în amănunte. Dar oamenii fac pelerinaj la cimitir și îngenunchează înaintea pietrei funerare și a mormântului. Nu și încă o dată nu! Nu, nu, nu! Nu proslăvirea unui om, nici idolatria! Toată cinstea I se cuvine

atotputernicului Dumnezeu. Și așa cum a spus Însuși Domnul nostru: „Adevărații închinători se închină în duh și în adevăr”. Toți ceilalți pot să facă ce vor ei. Dar adevărații închinători nu vor merge în Ierusalim, nu vor merge pe un munte sfânt, ci ei I se vor închina lui Dumnezeu în duh și în adevăr – aceștia sunt adevărații credincioși, adevărații închinători se vor închina lui Dumnezeu în duh și în adevăr – ei sunt aceia care-și trăiesc pregătirea pentru ziua glorioasă a revenirii lui Hristos.

Se ne întoarcem încă o dată la Col. 1. Vă rog frumos pe toți care n-ați avut trăirile mântuitoare. Începe cu aceasta: Duhul lui Dumnezeu vine și ne convinge de păcat, vedem înaintea noastră că am luat decizii incorecte și cu astfel de decizii nu ne putem înfățișa înaintea lui Dumnezeu. Să ne pocăim, să ne pară rău de ceea ce am făcut și să-I spunem: „Doamne, îmi pare rău pentru ceea am făcut. Te rog din suflet să mă ierți! Te rog să-mi dăruiești har!”. Apoi mergem mai departe la următorul pas: înnoirea, chiar și nașterea din nou, apoi botezul cu Duhul Sfânt; totul prin har. Nu numai că ne-a făgăduit, dar El ne-a și dăruit, prin har.

Citim din Col. 1:21: „*Și pe voi, care odinioară erați străini și vrăjmași prin gândurile și prin faptele voastre rele, El v-a împăcat acum*”. Una este trecutul, aceasta a fost cândva, dar: „*El v-a împăcat acum prin trupul Lui de carne, prin moarte, ca să vă facă să vă înfățișați înaintea Lui sfinți, fără prihană și fără vină* („inacuzabili/nevinovați” – lb. germ.)”. Aceasta este Evanghelia deplină, aceasta s-a întâmplat cu adevărat așa, prin har.

Scumpi frați și surori, cât de des am spus-o? Păcatul originar a avut loc prin amăgire, prin seducere în trup. Mai întâi prin cuvinte amăgitoare a fost pus sub semnul întrebării ceea ce spusese Dumnezeu și apoi Dușmanul și-a putut da răstălmăcirea lui. Iar consecința a fost căderea în păcat. Rezultatul a fost Cain care a venit la viață, dar care n-a fost amintit în nicio spiță de neam care se trage din Adam. Și pentru că păcatul originar, în care noi toți am fost născuți, a avut loc într-un trup de carne și sânge, Răscumpărătorul nostru a trebuit să vină într-un trup de carne, a trebuit să simtă cu noi, a trebuit să fie pe acest pământ pentru ca după aceea să-Și dea sângele și viața Lui pentru noi.

Scumpi frați și surori, dacă noi citim: „*Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea..*”, atunci permiteți să mergem pe acest drum și să-l cercetăm de la început. El S-a născut și a venit în această lume, apoi S-a dus pe cruce pentru tine, pentru mine, și a plătit prețul suprem. Toată ocară, toată batjocura și toată insulta au trecut peste El și a plătit prețul. Sângele Lui șterge vina mea, Sângele Lui mă curăță, mă albește. Voia mea aparține Dumnezeului nostru. Eu Îi slujesc doar Domnului meu.

Apoi toate celelalte versete pe care le-am citit, Col. 1:23: „*negreșit, dacă rămâneți și mai departe întemeiați și neclintiți în credință, fără să vă abateți de la nădejdea Evangheliei pe care ați auzit-o, care a fost propovăduită oricărei făpturi de sub cer și al cărei slujitor am fost făcut eu, Pavel*”. Lucrul important care ne este spus aici este: să fim mai departe neclintiți, statornici, să ținem tare de ceea ce ne-a dăruit Dumnezeu, prin har.

Pavel scrie că această Evanghelie a mântuirii fusese propovăduită întregii făpturi de sub ceruri și eu îmi pun întrebarea: „Pavele, ai putut tu vedea sfârșitul? Atunci tu ai vizitat doar câteva țări”. Astăzi, cu adevărat marginile pământului, cu întreaga făptură sunt incluse. Avem astfel aici o profeție biblică care s-a împlinit în fața ochilor noștri.

Același bărbat al lui Dumnezeu a putut spune: „*al cărei slujitor am fost făcut eu, Pavel*”. Cu adevărat merită să citești ceea ce a avut el de spus atunci. Iar noi, cu toată smerenia și cu o mulțumire adâncă să putem spune: același lucru s-a întâmplat și cu noi. Întregul plan de mântuire care a fost descoperit lui Pavel a fost descoperit fratelui Branham și, prin har, ne-a fost descoperit și nouă. Duhul Sfânt ne călăuzește în tot adevărul. Biserica rămâne Biserică. Și ceea ce Dumnezeu a avut să spună acum două mii de ani, El aceasta are să ne spună și nouă astăzi, iar noi, cu un acord interior o putem primi.

Col. 1.24: „*Mă bucur acum în suferințele mele...*”. Eu nu pot spune acest lucru de la mine însumi. O mărturisesc înaintea Feței lui Dumnezeu, eu doar port suferința, dar fie ca Dumnezeu să mi-o dăruiască: „*Mă bucur acum în suferințele mele pentru voi*”. Fiți sinceri odată. Un frate Frank trebuie să treacă prin atâta ocară, atâtea insulte?

Ar trebui să trec prin toate acestea? Cu siguranță n-ar trebui să trec prin acestea dacă n-ar fi vorba de lucrarea lui Dumnezeu. Eu am spus-o deja în acest loc, dar vă rog îngăduiți-mi să spun ceva personal. Eu plecasem deja din Germania, îmi cumpărasem o casă și mă stabilisem deja în Canada, trăiam ca un împărat în Paradis și avem totul. Apoi, un frate Branham, după ce Dumnezeu i-a descoperit lui, îmi spune: „Tu te vei întoarce cu acest mesaj în Germania”. Da, da. Și apoi, apoi mi-am făcut bagajele și m-am întors în Germania. Am vândut totul, am lăsat totul în urmă și m-am întors în Germania. Dacă acest lucru nu s-ar fi întâmplat, atunci aș fi rămas dincolo ca toți ceilalți. Nu m-aș fi dus în Asia, nu m-aș fi dus în Africa, nu m-aș fi dus în Belgia, Olanda, Rusia sau în vreun al loc, ci aș fi trăit și locuit acolo ca toți ceilalți și aș fi predicat ca toți ceilalți predicatori penticostali. Dar Dumnezeu a știut totul, Dumnezeu a știu de ce, de aceea Lui Îi dau toată cinstea. Lui Dumnezeu Îi dăm cinstea acum și în toată veșnicia. Și din pricina aleșilor lui Dumnezeu totul se va fi meritat, toată insulta, toată povara, ocară, suferința, totul se va fi meritat din pricina aleșilor. Pentru că noi, împreună, vom fi luați în slavă. Mai întâi vor învia toți aceia care au adormit în Hristos, apoi noi care trăim vom fi schimbați și împreună vom fi luați în slavă și vom avea parte de nunta Mielului. Dumnezeu are calea Lui cu robii Săi, Dumnezeu are calea Lui cu poporul Său. Și așa cum a călăuzit Domnul totul de la început așa și noi putem spune că stăm sub călăuzirea directă a Dumnezeului atotputernic. Atât de sigur cum atunci fratele Branham mi-a spus că mă voi întoarce cu acest mesaj în Germania tot atât de sigur Dumnezeu S-a îngrijit și să-i spună fratelui Branham și el a dat-o mai departe: „Nu eu, ci mesajul va premerge cea de-a doua venire a lui Hristos”. La Dumnezeu totul este în ordine desăvârșită. Nimeni nu trebuie să se îngrijoreze. Astfel noi suntem mulțumitori că noi am ajuns acum la sfârșitul timpului de har, că noi ne regăsim în Cuvântul lui Dumnezeu și prin aceasta în voia lui Dumnezeu. Noi nu alergăm cu masele largi, nu ținem adunări carismatice, ci Îi dăm posibilitatea lui Dumnezeu ca să lucreze în mod supranatural.

Chiar dacă în această seară noi nu auzim de lucrări mari, noi credem că Duhul lui Dumnezeu este în lucrare și eu cred că Dumnezeu ne vorbește tuturor prin Cuvântul Său. Noi am venit de aproape și de

departe, din Sud, din Nord, Est și Vest, suntem adunați în acest loc și întreaga lume ne ascultă. Fie ca toți din toate popoarele, limbile și națiunile să înțeleagă ceea ce a fost spus astăzi în acest loc.

În legătură cu Israelul, așa cum a început în anul 1948... Dar aceasta n-a fost tot. Deja în anul 1946 Domnul a trimis pe Îngerul Său la fratele Branham. Și fratele Branham a spus-o atât de frumos: „Îngerul Domnului învăluit într-o lumină a coborât în camera în care eram și a stat înaintea mea”. Sub acest impact el sărit în picioare și a fost un pic speriat. Primele cuvinte care i-au fost spuse au fost: „Nu te teme! Eu vin din prezența lui Dumnezeu și am fost trimis la tine”. Înainte să fi fost un 14 mai 1948 a avut loc un 7 mai 1946. Fratele Branham a spus: „Același Înger al Domnului a vorbit cu mine”. Și i-a dat călăuzirea că îi va fi dăruit un dar de vindecare divină și cu acest dar el va merge la neamuri. Acest lucru s-a întâmplat cu adevărat. Toate adunările fratelui Branham din toate țările în care el a predicat au fost adunări evanghelistice. Doar după anul 1963 mesajul a fost purtat și vedem că Dumnezeu S-a îngrijit de tot.

În această legătură, s-o spun în cuprins: în ziua mântuirii Dumnezeu ne-a ajutat. El a știut unde locuim fiecare din noi, ne-a știut pe fiecare din noi, a știut ce se va întâmpla și se întâmplă în timpul nostru. Fie cu Israelul, fie cu națiunile, întreaga profeție biblică devine realitate și se derulează înaintea ochilor noștri. Dar lucrul principal este ceea ce a făgăduit Dumnezeu Bisericii. Să accentuăm încă o dată 1Tes. 5: „*ziua Domnului va veni ca un hoț noaptea*”. Dar înainte ca această zi a Domnului să vină, Dumnezeu a împlinit Cuvântul Său și a trimis pe prorocul Său ca să întoarcă inima poporului lui Dumnezeu înapoi la Dumnezeu. Aceasta ne aduce înapoi la a doua predică a lui Petru din Fapte 3:21: „*pe El cerul trebuie să-L primească, până la vremurile așezării din nou a tuturor lucrurilor; despre aceste vremuri a vorbit Dumnezeu prin gura tuturor sfinților Săi proroci din vechime*”.

Îi mulțumim lui Dumnezeu pentru Cuvântul profetic, pentru Cuvântul apostolic, Îi mulțumim că El veghează asupra Cuvântului Său Și-l împlinește în timpul nostru. Astăzi noi putem spune așa cum este scris în Luca 4 unde este spus că Domnul a deschis Scriptura la cartea prorocului Isaia, a citit și a putut spune: „*Astăzi s-au împlinit cuvintele acestea din Scriptură pe care le-ați auzit*” (Luca 4:21). Astăzi se

împlinește verset după verset în fața ochilor noștri. Domnul nostru ne spune: „*Când vedeți că toate aceste lucruri se întâmplă, ridicați-vă capetele pentru că voi știți că răscumpărarea trupurilor voastre se apropie*”.

Și cuvântul aceasta din Luca 21:34 îl luăm cu noi, că nu ne lăsăm îngreuiati de ceva. Ci noi să rămânem înaintea Domnului fără pată și fără zbârcitură și la revenirea Lui să nu rămânem rușinați în urmă, ci împreună să-L întâmpinăm pe Domnul în văzduh. Chiar dacă mă repet, eu cred și spun aceasta din toată inima: toți care acum cred din toată inima făgăduința pentru timpul nostru și își trăiesc pocăința lor, se întorc la Domnul, acceptă și primesc totul, ei vor avea parte de răpire când aceasta va avea loc. Dumnezeu nu poate să ne dea doar o speranță și apoi să ne lase de rușine. Nu, nu. Nădejdea noastră este ancorată în Cuvântul lui Dumnezeu. Noi știm că ceea ce Dumnezeu ne-a promis El o va și ține cu siguranță. Aceasta noi toți am citit-o din Cuvântul lui Dumnezeu: că noi n-am rămas în întuneric, ci avem lumina vieții, ne plecăm sub brațul puternic al lui Dumnezeu și spunem: „Iubite Domn, cine sunt eu ca Tu să-mi dăruiești har? Cine sunt eu ca Tu să mă răscumperi? Cine sunt eu ca Tu să-mi descoperi Cuvântul Tău? Cine suntem noi? Cine ești tu? Cine sunt eu?”. Dar Domnul ne-a dăruit har. Noi de fiecare dată o putem repeta: în ziua mântuirii El ne-a ajutat. Dacă voi sunteți de acord cu aceasta, atunci spuneți un „Amin”. Cu adevărat în ziua mântuirii Dumnezeu ne-a ajutat.

Acum în încheiere spun încă o dată. Toți aceia care au necazuri în viața lor, au necazuri cu alții, au necazuri în familii, orice ar fi, astăzi vrem să-I încredințăm totul Domnului. Prin credință să-I aducem totul Domnului și El o va face bine. Noi dorim tuturor din toată inima binecuvântarea lui Dumnezeu, începând din Australia, Noua Zeelandă, Canada și întreaga Africă, tuturor din toate popoarele, din toate limbile și națiunile. Și toți să folosim timpul ca să credem și să-L rugăm pe Domnul ca în viețile noastre să nu fie găsit nimic din ceea ce ne-ar putea despărți de El. Cum El a spus, El a dăruit zidul de despărțire, a rupt zapisul. Nimeni nu mai trebuie să trăiască sub judecată când pleacă din acest loc. Toți pot primi și trăi acest har, astfel ca toți să-I putem mulțumi lui Dumnezeu și pentru acest serviciu divin pe care El

ni l-a dăruit prin har. Lui, atotputernicului Dumnezeu Îi aducem laudă, cinste, mărire și închinare. Aceasta este ziua pe care Domnul a făcut-o pentru noi. Haideți să ne bucurăm, să ne veselim și să-I dăm toată cinstea pentru că El a făcut lucruri mari în viețile noastre. Aleluia! Amin.

Haideți să ne ridicăm în picioare. În timp ce ținem capetele plecate, permiteți-mi să pun întrebarea: dacă aici sunt suflete care nu reușesc să străpungă, care nu sunt atât de tari în credință. Noi dorim să ne rugăm împreună cu voi, pentru voi, ca astăzi Domnul să dăruiască har pentru ca cu adevărat toți să fie ajutați. Să nu plecăm din acest loc cu aceeași povară așa cum am venit, ci să-I spunem totul Domnului și să trăim eliberarea noastră. Vă rog pe toți tinerii, chiar dacă suntem atât de aproape de revenirea Domnului, vă rog să rămâneți treji, rămâneți echilibrați, învățați-vă meseria voastră, faceți tot ceea ce aparține de viața de zi cu zi, astfel ca să fiți un exemplu în societate pentru cei din jurul vostru. Dar în tot ceea ce faceți, în inima voastră voi să fiți în legătură cu Dumnezeu. Cu adevărat să fiți în legătură cu Dumnezeu, chiar dacă la orele de clasă sunt lucruri care nu le putem înțelege și percepe voi să aveți legătura voastră cu Dumnezeu. Acolo vă puteți folosi ambele urechi, pe una să vă între și pe cealaltă să vă iasă afară – acest lucru îl puteți face cu ceea ce vă spun oamenii. Dar ceea ce vă spune Dumnezeu vouă și nouă, aceasta să cadă în inimile noastre. Cuvântul Scripturii spune: „*Astăzi dacă voi auziți glasul Lui să nu vă împietriți inimile voastre*”. Voi toți care sunteți noi în mijlocul nostru, din Moldova și de pretutindeni, Dumnezeule, ajută-i pe toți, ajută-i pe tineri care, poate pentru prima dată aud un astfel de serviciu divin, poate aud de prima dată o astfel de predică. Dumnezeule, dăruiește har, dăruiește milă. Dumnezeule din cer ascultă rugăciunea mamei. Permite să-ți fie descoperit că astăzi Dumnezeu este prezent.

Ne plecăm capetele, închidem ochii, ne deschidem inimile. Cine vrea să fie inclus acum în rugăciune vă rog să ridicați mâinile. Peste tot în toată clădirea sunt mâini ridicate. Dumnezeule, atotputernicule Dumnezeu Tu ai dat făgăduințe că Tu ne vei dăruia pentru ceea ce noi Te vom ruga în rugăciunea noastră. Iubite Domn, acum ne unim ca popor al Tău, ca turma răscumpărată prin Sângele Tău. Te rugăm ca Tu să ne ascuți, Te rugăm unii pentru alții, pentru toți părinții, pentru toți

tații, pentru toate mamele, pentru toate familiile, pentru toți copiii, pentru toți aceia care au decizii de luat, care nu știu ce să facă mai departe. Iubite Domn, dăruiește har, intervin-o Tu, Doamne, Tu ai soluția, Tu ai răspunsul. Noi Îți mulțumim pentru aceasta. Salvează ceea ce este pierdut, eliberează ceea ce este legat. Tuturor celor ce sunteți robiți, permiteți-mi să vă spun Cuvântul: Duhul Domnului Dumnezeu este asupra noastră, ca să vestesc eliberarea celor legați în Numele Domnului nostru Isus Hristos. Pe cine Fiul lui Dumnezeu îl eliberează acela este liber cu adevărat. Fii eliberat de fiecare legătură, fii eliberat de fiecare drept al Satanei. Împotriviți-vă Dușmanului și el va fugi de la voi. Isus este Biruitorul. Aleluia! Lui, Domnului și Răscumpărătorului nostru I se cuvine toată cinstea.

Dumnezeule mare, acum ne rugăm pentru toți aceia care încă n-au descoperirea, care încă nu văd ceea ce Tu ai făgăduit și ai făcut. Iubite Domn, fie ca astăzi, acum să se întâmple ca măhrama să fie dată deoparte de peste viața noastră, de pe ochii și inima noastră, pentru ca toți să vedem Fața lui Isus Hristos, ca să recunoaștem și să avem descoperirea deplină a lui Dumnezeu și să avem parte de ceea ce Dumnezeu face acum.

Iubite Domn, astăzi doresc să-Ți mulțumesc în mod deosebit că Tu m-ai călăuzit pas cu pas, începând din 1949. Dacă a fost înainte sau după, totul a fost în voia Ta. Îți mulțumesc că ai deschis ușile și inimile pe întregul pământ, în toate popoarele, limbile și națiunile, că Evanghelia deplină, prin har, a fost propovăduită. Și toți aceia care sunt din Dumnezeu ascultă vocea lui Dumnezeu și au parte de ea. Tu ne-ai dat făgăduința: „Eu voi fi cu voi și Mă voi descoperi” și Tu ni Te-ai descoperit. Noi Îți mulțumim pentru Vechiul și Noul Testament. Îți mulțumesc pentru toți frații și surorile mele, pentru toți care se află în această încăpere și pentru toți aceia care ne ascultă de pe întregul pământ. Binecuvântează peste rugăciuni și așteptări și desăvârșește-Ți lucrarea Ta de răscumpărare cu noi toți. Tu vei avea o Biserică care se va înfățișa înaintea Ta fără pată și zbârcitură, spălată în Sângele Mielului, sfințită în Cuvântul lui Dumnezeu și pecetluită cu Duhul Sfânt. Ție, atotputernicului Dumnezeu, Îți mulțumim frumos în Numele sfânt al lui Isus. Și tot poporul să spună „Aleluia”, tot poporul să spună „Amin”. Amin.